

ventileres af en Forsamling af en anden Character, førend den bringes for den egentligt lovgivende Forsamling, og jeg tvivler paa, at det vil være muligt, at faae hele Forfatningen istand, forinden den næste lovgivende Forsamling skal træde sammen. Og naar saa Kirkens Forfatning først er forhandlet i en saadan foreløbig Forsamling, saa skal den ad den ordentlige Vej gøres til Lov, og det er ingenlunde givet, at selve Kirkens Forfatning umiddelbart afgjør et saadant Spørgsmaal; thi det kan meget vel være, at den indskrænker sig til kun at give de Former, under hvilke dernæst saadanne dogmatiske eller rituelle og andre Misligheder kunne komme til Afgjørelse, og det forekommer mig i enhver Henseende at være det Sandhynligste, at Sagen vil tage den Vending, at ikke den lovgivende Magt umiddelbart afgjør saadanne Spørgsmaal, men blot giver Kirken en Form, under hvilken siden Kirken, enten selv, eller ved en Samvirkning med Staten og den lovgivende Myndighed, behandler og afgjør sige Spørgsmaal. Altsaa heller ikke fra denne Side troer jeg, at det gaaer an at gaae ind paa Sagen. Men hvor kort endog saa Titlen kunde være, saa ligger der dog altid væsentlige Betænkkeligheder i, her at udtale Noget om Folkekirken eller de andre Samfund, i hvilke Daaben er en nødvendig Betingelse for at blive Medlem af Kirken. — Som jeg allerede har anført, naar Endringsforslaget antages, saa udtales der directe noget ganske Andet, end det, som ligger i saadanne Forhold, som kunne fremkomme i et blandet Egtteffab.

Ordføreren: Jeg skal saameget mindre udbrede mig over det, som er Hovedstridspunktet ved nærværende Paragraph, nemlig om den Forpligtelse til at lade Børnene døbe, som efter vore kirkelige og borgerlige Love paahviler Medlemmerne af Folkekirken, bør ophæves eller ikke, som jeg udførlig har tilkendegivet min Mening i den Henseende i, hvad jeg tidligere har udtalt. Jeg skal derimod tillade mig at gjøre en Bemærkning af mindre Betydning. Det forekommer mig nemlig noget forunderligt, at man med Hensyn til Personer, som ikke skulle være forpligtede til at lade deres Børn døbe, vil anvende netop de Bestemmelser, som

indeholdes i Forordn. af 30te Mai 1828, for at sikkre Børnenes betimelige Daab, at man vil anvende disse Bestemmelser paa en ganske anden ubetydelig Gjenstand, hvortil et saadant Evtangsmiddel neppe behøves, nemlig Børnenes Navngivelse, saa at Forældrene skulle være forpligtede til, inden en vis Tid at navngive deres Børn, og at Opfyldelsen af denne Forpligtelse skal fremtvinges netop paa den samme Maade, som Daaben skal fremtvinges, hvilket vel at mærke ikke skeer saaledes, at de Forældre, der forsømme at lade deres Børn døbe, umiddelbart derfor multerres, men derved, at der, hvor den lovbestemte Termin er overfærdet, bliver paalagt dem, under en vis daglig eller ugenlig Mulct, at opfylde Forpligtelsen. Det synes nu, at Børnenes Navngivelse ikke kan være en saa angelegen Sag, at det kan passe sig at sætte den i Parallel med de Foranstaltninger, der træffes for at fremme Daaben, hvorhos det ogsaa er mindre rigtigt, at Attesten om Navngivelse skal træde istedetfor Daabsattesten; thi det, man her skulde have, det var en Fødselsattest. — Det er maastee blot et mindre heldigt Udtryk, og Sagen selv vil dog blive den samme. Det er Fødselsregistrene, man vil frembringe, men de fremmes kun lidet ved den fremtvungne Navngivelse; thi førend Fødselen er anmeldt, kan der jo i en Analogie fra Forordningen af 1838 heller ikke være nogen Grundvold for en Foranstaltning til at fremme Navngivelsen, hvilket iøvrigt vistnok vil følge af sig selv, naar Fødselen anmeldes, og det forekommer mig, at en Foranstaltning i saa Henseende ikke var fornøden, naar det ikke skulde være for at have Noget, der kunde udfylde det Hul, som opstod ved, at man for disse Børns Vedkommende ophævede Forordningen af 1828.

Cultusministeren: At her den Attest, som er omhandlet, siges at skulle træde istedetfor Døbeattesten og ikke istedetfor Fødselsattesten, er en ligefrem Følge af, at der hos os ikke bruges Fødselsattest, men den Attest, som ethvert Individ har til at eftervise sin Fødsel med, er Døbeattesten; vi bruge jo Døbeattesten som Fødselsattest, og skal man altsaa sige, hvad den anden Attest skal tjene til, saa maa man sige, at den skal træde istedetfor den bestemte Døbe